

TŁUMACZENIE

UMOWA PRZEJŚCIOWA

w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, EUROPEJSKA WSPÓLNOTA WĘGLA I STALI I EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ, zwane dalej „Wspólnotą”,

z jednej strony, oraz

TURKMENISTAN,

z drugiej strony,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE: UMOWA o partnerstwie i współpracy ustanawiająca partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Turkmenistanem z drugiej strony, została parafowana dnia 24 maja 1997 roku,

CELEM UMOWY o partnerstwie i współpracy jest wzmocnienie i poszerzenie stosunków wcześniej nawiązanych, w szczególności w drodze podpisanej dnia 18 grudnia 1989 roku Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej,

KONIECZNE JEST zapewnienie szybkiego rozwoju stosunków handlowych między Stronami,

W TYM CELU konieczne jest możliwie jak najszybsze wykonanie, w drodze umowy przejściowej, postanowień umowy o partnerstwie i współpracy dotyczącej handlu i kwestii związanych z handlem,

WYŻEJ WYMIENIONE postanowienia powinny odpowiednio zastąpić właściwe postanowienia umowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej,

DO CZASU WEJŚCIA w życie umowy o partnerstwie i współpracy oraz powołania Rady Współpracy konieczne jest zapewnienie Wspólnemu Komitetowi, powołanemu na mocy umowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej, możliwości korzystania z uprawnień przyznanych Radzie Współpracy przez umowę o partnerstwie i współpracy, niezbędnych w celu wykonania umowy przejściowej,

POSTANOWIŁY o zawarciu niniejszej umowy i wyznaczyły w tym celu jako swoich pełnomocników:

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA: Antti SATULI, Ambasador, Stały Przedstawiciel Republiki Finlandii Przewodniczący Komitetu Stałych Przedstawicieli

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA WĘGLA I STALI: Timmo SUMMA, Dyrektor Dyrekcji Generalnej ds. Stosunków Zewnętrznych Komisja Wspólnot Europejskich

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ: Timmo SUMMA, Dyrektor Dyrekcji Generalnej ds. Stosunków Zewnętrznych Komisja Wspólnot Europejskich

TURKMENISTAN:

Chudajberdy ORAZOW, wicepremier, KTÓRZY po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

ZASADY OGÓLNE

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
tytuł I]

Artykuł 1

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
art. 2]

Poszanowanie demokracji, praw podstawowych i praw człowieka określonych w szczególności w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Karcie Narodów Zjednoczonych, akcie końcowym z Helsinek i w Paryskiej karcie nowej Europy oraz zasad gospodarki rynkowej, w tym ogłoszonych w dokumentach Konferencji KBWE w Bonn, stanowi podstawę

polityki wewnętrznej i zewnętrznej Stron oraz podstawowy element niniejszej umowy.

TYTUŁ II

HANDEL TOWARAMI

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
tytuł III]

Artykuł 2

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
art. 7]

1. Strony przyznają sobie nawzajem traktowanie oparte na klauzuli największego uprzywilejowania we wszystkich dziedzinach odnoszących się do:

- należności celnych i opłat stosowanych w przywozie i wywozie, w tym metody pobierania tych należności i opłat,
 - postanowień dotyczących odprawy celnej, tranzytu, składów i przeładunku,
 - podatków i wszelkiego rodzaju innych opłat wewnętrznych, stosowanych bezpośrednio lub pośrednio do przywożonych towarów,
 - sposobów płatności i transferu tych płatności dotyczących wymiany towarowej,
 - zasad odnoszących się do sprzedaży, kupna, transportu, dystrybucji i wykorzystania towarów na rynku wewnętrznym.
2. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do:
- a) przywilejów przyznanych w celu ustanowienia unii celnej lub strefy wolnego handlu, albo na mocy ustanowienia takiej unii lub strefy;
 - b) przywilejów udzielanych wybranym krajom zgodnie z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz innych międzynarodowych uzgodnień na rzecz krajów rozwijających się;
 - c) przywilejów przyznanych krajom sąsiednim w celu usprawnienia ruchu granicznego.
3. Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania w okresie przejściowym trwającym do dnia 31 grudnia 1998 r. do przywilejów określonych w załączniku I przyznanych przez Turkmenistan innym państwom powstałym w wyniku rozpadu ZSRR.

Artykuł 3

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 8]

1. Strony ustalają, że zasada swobodnego tranzytu jest zasadniczym warunkiem realizacji celów niniejszej umowy.

W związku z tym każda ze Stron gwarantuje możliwość tranzytu przez swoje terytorium towarów pochodzących z obszaru celnego lub przeznaczonych na obszar celny drugiej ze Stron bez żadnych ograniczeń.

2. Zasady określone w art. V ust. 2, 3, 4 i 5 GATT mają zastosowanie między Stronami.

3. Zasady zawarte w niniejszym artykule nie naruszają zasad szczegółowych dotyczących specyficznych sektorów, w szczególności transportu lub niektórych produktów, uzgodnionych przez Strony.

Artykuł 4

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 9]

Bez uszczerbku dla praw i obowiązków wynikających z wiążących obie Strony międzynarodowych konwencji

o odprawie czasowej towarów każda ze Stron może ponadto udzielać drugiej Stronie zwolnień z należności i opłat przywozowych i na towary odprawiane czasowo w okolicznościach i zgodnie z procedurami określonymi w każdej innej konwencji międzynarodowej wiążącej w tej kwestii, zgodnie z ustawodawstwem danej Strony. Uwzględnia się warunki, pod jakimi zobowiązania wynikające z takiej konwencji zostały zaakceptowane przez daną Stronę.

Artykuł 5

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 10]

1. Towary pochodzące z Turkmenistanu są przywożone do Wspólnoty bez żadnych ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym, bez uszczerbku dla postanowień art. 7, 10 i 11 niniejszej umowy.

2. Towary pochodzące ze Wspólnoty są przywożone na obszar Turkmenistanu bez ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym, bez uszczerbku dla postanowień art. 7, 10 i 11 niniejszej umowy.

Artykuł 6

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 11]

Towary są przedmiotem handlu między Stronami po cenach rynkowych.

Artykuł 7

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 12]

1. W przypadku gdy dany produkt jest przywożony na obszar jednej ze Stron w takich zwiększonych ilościach i na takich warunkach, że powoduje to lub może spowodować szkodę dla krajowych producentów towarów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych, wówczas Wspólnota lub Turkmenistan, zależnie od okoliczności, mogą podjąć właściwe środki zgodnie z następującymi procedurami i warunkami.

2. Zanim zostaną podjęte jakiegokolwiek środki lub gdy tylko będzie to możliwe, w przypadkach stosowania ust. 4, Wspólnota lub Turkmenistan, zależnie od okoliczności, dostarcza Wspólnemu Komitetowi wszelkie odnośne informacje w celu znalezienia rozwiązania odpowiadającego obu Stronom, zgodnie z tytułem IV.

3. Jeżeli w wyniku konsultacji w ciągu trzydziestu dni od chwili zwrócenia się do Wspólnego Komitetu Strony nie dojdą do porozumienia w sprawie działań, jakie należy podjąć, aby zaradzić powstałej sytuacji, Strona, która zwróciła się o konsultacje, ma prawo ograniczyć przywóz przedmiotowych produktów w takim zakresie i na taki okres, jak to konieczne, aby zapobiec szkodzie lub ją naprawić, lub podjąć inne właściwe środki.

4. W krytycznych okolicznościach, kiedy opóźnienie stwarza niebezpieczeństwo powstania szkód trudnych do naprawienia, Strony mogą podjąć właściwe środki, zanim przystąpią do konsultacji, pod warunkiem że konsultacje zaproponowane są niezwłocznie po wprowadzeniu tych środków.

5. Przy wyborze środków na mocy niniejszego artykułu Strony przyznają pierwszeństwo tym środkom, które w najmniejszym stopniu zakłócają realizację celów niniejszej umowy.

6. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie narusza podjęcia przez którąkolwiek ze Stron środków antydumpingowych lub wyrównawczych ani nie wpływa w jakikolwiek sposób na podjęcie takich środków, zgodnie z art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, Porozumieniem o stosowaniu art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, Porozumieniem w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych lub odnośnym ustawodawstwem wewnętrznym.

Artykuł 8

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 13]

Strony zobowiązują się rozważyć rozwinięcie postanowień niniejszej umowy w sprawie obrotu towarowego między nimi, w zależności od okoliczności, włączając sytuację wynikającą z przystąpienia w przyszłości Turkmenistanu do WTO. Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 17, może formułować zalecenia dla Stron w sprawie takich rozwinięć treści postanowień, mogących zostać wprowadzone w życie, jeżeli zostają przyjęte na mocy porozumienia między Stronami zgodnie z ich stosownymi procedurami

Artykuł 9

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 14]

Niniejsza umowa nie wyłącza zakazów lub ograniczeń dotyczących przywozu, wywozu lub tranzytu towarów, jeżeli są one uzasadnione względami moralności publicznej, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego; ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin; ochrony zasobów naturalnych; ochrony skarbów dziedzictwa narodowego o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, lub ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, lub postanowieniami dotyczącymi złota i srebra. Jednakże takie zakazy lub ograniczenia nie powinny stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w handlu między Stronami.

Artykuł 10

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 15]

Niniejszy tytuł nie ma zastosowania do handlu wyrobami włókienniczymi objętymi działami 50–63 Nomenklatury scalonej. Handel tymi produktami regulowany jest oddzielną umową, parafowaną dnia 30 grudnia 1995 roku i stosowaną tymczasowo od dnia 1 stycznia 1996 roku.

Artykuł 11

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 16]

1. Handel wyrobami objętymi Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali jest regulowany postanowieniami niniejszego tytułu z wyjątkiem art. 5.

2. Powołuje się grupę kontaktową do spraw węgla i stali, składającą się z przedstawicieli Wspólnoty, z jednej strony, i przedstawicieli Turkmenistanu, z drugiej strony.

Grupa kontaktowa wymienia regularnie informacje na temat wszelkich kwestii dotyczących węgla i stali stanowiących przedmiot zainteresowania Stron.

Artykuł 12

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 17]

Handel materiałami jądrowymi będzie prowadzony zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej. W razie konieczności handel materiałami jądrowymi podlega postanowieniom specjalnego porozumienia, które ma zostać zawarte między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Turkmenistanem.

TYTUŁ III

PŁATNOŚCI, KONKURENCJA I INNE POSTANOWIENIA GOSPODARCZE

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: tytuł IV]

Artykuł 13

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 39 ust. 1]

Strony zobowiązują się wyrazić zgodę na dokonywanie, we w pełni wymiennej walucie, wszelkich płatności bieżących między rezydentami Wspólnoty i Turkmenistanu, które są związane z przepływem towarów, dokonywanym zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

Artykuł 14

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 41 ust. 4]

Strony uzgadniają, że w przypadku gdy wymiana handlowa między Stronami zostanie naruszona, na uzgodnionych zasadach dokonają przeglądu sposobów stosowania odpowiednich przepisów prawa konkurencji.

Artykuł 15

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 40 ust. 1]

Na mocy postanowień niniejszego artykułu i załącznika II Turkmenistan nadal umacnia ochronę praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej w celu osiągnięcia do końca piątego roku od wejścia w życie niniejszej umowy poziomu ochrony podobnego do przewidzianego we Wspólnocie jej aktami, w szczególności wymienionymi w załączniku II, łącznie ze skutecznymi sposobami wykonywania takich praw.

Artykuł 16

Wzajemna pomoc administracyjna w sprawach celnych między organami Stron przebiega zgodnie z protokołem załączonym do niniejszej umowy.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE, OGÓLNE I KOŃCOWE

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: tytuł XI]

Artykuł 17

Wspólny Komitet utworzony na podstawie Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej podpisanej dnia 18 grudnia 1989 r. wypełnia obowiązki nałożone na niego na mocy tej umowy aż do utworzenia Rady Współpracy przewidzianej w art. 77 Umowy o partnerstwie i współpracy.

Artykuł 18

Wspólny Komitet może, w przypadkach w określonych w niniejszej umowie, formułować zalecenia dotyczące osiągnięcia celów w niej określonych.

Komitet formułuje zalecenia za porozumieniem Stron.

Artykuł 19

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 81]

Podczas badania jakiegokolwiek kwestii wynikającej z niniejszej umowy w odniesieniu do postanowienia mającego związek z jakimkolwiek artykułem jednego z porozumień ustanawiających WTO Wspólny Komitet bierze pod uwagę w możliwie najszerszym zakresie wykładnię danego artykułu zaproponowaną przez członków WTO.

Artykuł 20

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 85]

1. W zakresie obowiązywania niniejszej umowy każda ze Stron zobowiązuje się zapewnić, na warunkach nie stanowiących dyskryminacji w porównaniu z własnymi obywatelami, osobom fizycznym i prawnym drugiej Strony dostęp do swoich właściwych sądów i organów administracyjnych, w celu dochodzenia swoich praw osobistych i majątkowych, w tym praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej.

2. W granicach swoich właściwych uprawnień Strony:

— wspierają przekazywanie do arbitrażu w rozstrzygnięciu sporów wynikających z transakcji handlowych oraz w ramach współpracy zawartych przez podmioty gospodarcze Wspólnoty i podmioty gospodarcze Turkmenistanu,

— ustalają, że w przypadku gdy spór skierowany jest do rozstrzygnięcia na drodze arbitrażu, każda Strona sporu może wybrać własnego arbitra, posiadającego dowolne obywatelstwo, z wyjątkiem przypadku, gdy procedury stosowane przez organ arbitrażowy wybrany przez Strony

stanowią inaczej, oraz że trzeci arbiter lub jedyny arbiter może być obywatelem państwa trzeciego,

— zalecają swoim podmiotom gospodarczym wybór prawa właściwego dla ich umów, za obopólną zgodą,

— popierają odwoływanie się do zasad arbitrażu wypracowanych przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL) oraz do arbitrażu w jakimkolwiek sądzie arbitrażowym państw sygnatariuszy Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, podpisanej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 roku.

Artykuł 21

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 86]

Żadne postanowienie niniejszej umowy nie stanowi przeszkody dla podejmowania przez Stronę środków, które:

a) uważane są za niezbędne w celu zapobiegania ujawnianiu informacji, które naruszają jej podstawowe interesy w zakresie bezpieczeństwa;

b) odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub sprzętem wojskowym, lub też do prowadzonych badań, rozwoju i produkcji, niezbędnych do celów obronności, o ile środki te nie naruszają warunków konkurencji w zakresie produktów nieprzeznaczonych do celów ściśle wojskowych;

c) uważane są za istotne w celu zapewnienia bezpieczeństwa w przypadku poważnych niepokojów wewnętrznych, mogących zakłócić porządek publiczny, w czasie wojny lub poważnego napięcia na arenie międzynarodowej, grożącego wybuchem wojny, lub w celu wywiązania się ze zobowiązań, jakie Strona przyjęła, aby zapewnić utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;

d) uważa za konieczne ze względu na przestrzeganie swoich obowiązków i zobowiązań międzynarodowych w zakresie kontroli towarów i technologii podwójnego zastosowania.

Artykuł 22

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 87]

1. W dziedzinach objętych niniejszą umową oraz nie naruszając jakichkolwiek zawartych w niej postanowień szczególnych:

— uzgodnienia stosowane przez Turkmenistan w odniesieniu do Wspólnoty nie mogą prowadzić do jakiegokolwiek dyskryminacji między państwami członkowskimi, ich obywatelami, spółkami lub przedsiębiorstwami,

— uzgodnienia stosowane przez Wspólnotę w stosunku do Turkmenistanu nie mogą prowadzić do jakiegokolwiek dyskryminacji między obywatelami turkmeńskimi, turkmeńskimi spółkami lub przedsiębiorstwami.

2. Postanowienia ust. 1 nie naruszają prawa Stron do stosowania właściwych postanowień ich ustawodawstwa podatkowego w odniesieniu do podatników, którzy nie są w identycznej sytuacji ze względu na ich miejsce zamieszkania.

Artykuł 23

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 88]

1. W przypadku sporu dotyczącego stosowania lub interpretacji niniejszej umowy każda ze Stron może odwołać się do Wspólnego Komitetu.

2. Wspólny Komitet może rozstrzygnąć spór w drodze zalecenia.

3. W przypadku gdy nie jest możliwe rozstrzygnięcie sporu zgodnie z ust. 2, każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę o wyznaczeniu rozjemcy; druga Strona jest wtedy zobowiązana do wyznaczenia drugiego rozjemcy w terminie dwóch miesięcy.

Wspólny Komitet wyznacza trzeciego rozjemcę.

Rozjemcy przyjmują zalecenia większością głosów. Zalecenia te nie są wiążące dla Stron.

Artykuł 24

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 89]

Strony zgadzają się prowadzić konsultacje w trybie pilnym właściwymi kanałami, na wniosek jednej z nich, w celu rozpatrzenia wszelkich kwestii związanych z interpretacją lub wykonywaniem postanowień niniejszej umowy oraz z innymi właściwymi aspektami ich wzajemnych stosunków.

Postanowienia niniejszego artykułu w żaden sposób nie zmieniają postanowień art. 7, 23 i 28 i nie stanowią dla nich uszczerbku.

Artykuł 25

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 90]

Traktowanie przyznane Turkmenistanowi na podstawie niniejszej umowy nie jest w żadnym przypadku bardziej korzystne od traktowania, jakie państwa członkowskie przyznały sobie wzajemnie.

Artykuł 26

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 92]

W zakresie, w jakim sprawy objęte niniejszą umową są objęte Traktatem karty energetycznej i jej protokołami, z chwilą wejścia w życie traktat ten i protokoły stosuje się do tych spraw jedynie w zakresie, w jakim stosowanie to jest w nich przewidziane.

Artykuł 27

1. Niniejsza umowa obowiązuje do momentu wejścia w życie Umowy o partnerstwie i współpracy, parafowanej dnia 24 maja 1997 r.

2. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze notyfikacji skierowanej do drugiej Strony. Niniejsza umowa przestaje być stosowana po upływie sześciu miesięcy od dnia takiej notyfikacji.

Artykuł 28

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 94]

1. Strony podejmują wszelkie działania ogólne i szczegółowe niezbędne do wypełnienia ich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy. Strony dokładają starań, aby cele wymienione w umowie zostały osiągnięte.

2. Jeżeli jedna ze Stron uzna, iż druga Strona nie wywiązuje się ze zobowiązań nałożonych na nią zgodnie z niniejszą umową, może ona podjąć odpowiednie środki. Przedtem jednak, z wyjątkiem szczególnie nagłych przypadków, powinna dostarczyć Wspólnemu Komitetowi wszelkie istotne informacje konieczne dla głębszego zbadania sytuacji w celu znalezienia rozwiązania zadowalającego Strony.

Przy wyborze tych środków należy przyznać priorytet tym, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie umowy. O podjęciu tych środków Wspólny Komitet powinien być informowany niezwłocznie, jeżeli zażąda tego druga Strona.

Artykuł 29

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 95]

Załączniki I i II, jak również Protokół o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, stanowią integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 30

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 97]

Niniejszą umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, na których stosowane są traktaty ustanawiające Wspólnotę Europejską, Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, zgodnie z warunkami ustanowionymi w tych traktatach i, z drugiej strony, do terytorium Turkmenistanu.

Artykuł 31

Niniejszą umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, włoskim, hiszpańskim, szwedzkim, greckim, portugalskim i turkmeńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Artykuł 32

Niniejsza umowa zostanie zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich własnymi procedurami.

Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadamiają Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej o zakończeniu procedur, o których mowa w akapicie pierwszym.

Od chwili wejścia w życie i w takim zakresie, w jakim dotyczy to stosunków między Turkmenistanem a Wspólnotą, niniejsza umowa zastępuje art. 2, art. 3 z wyjątkiem jego tiret czwartego oraz art. 4–16 Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej, podpisanej w Brukseli dnia 18 grudnia 1989 roku.

WYKAZ ZAŁĄCZONYCH DOKUMENTÓW

ZAŁĄCZNIK I: Orientacyjny wykaz przywilejów przyznanych przez Turkmenistan Niepodległym Państwom zgodnie z art. 2 ust. 3.

ZAŁĄCZNIK II: Akty prawne dotyczące własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej wymienione w art. 15.

Protokół w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.

ZAŁĄCZNIK I**Orientacyjny wykaz przywilejów przyznanych przez Turkmenistan Niepodległym Państwom zgodnie z art. 2 ust. 3.****1. Należności przywozowe i wywozowe**

Nie pobiera się należności przywozowych ani wywozowych.

Usług takich jak odprawa celna oraz prowizji i innych należności nakładanych przez Państwową Służbę Celną, Państwową Giełdę Towarową i Państwową Inspekcję Podatkową nie opłaca się w przypadku następujących towarów:

— przywozu ziarna, żywności dla niemowląt, żywności sprzedawanej ludności po cenach kontrolowanych przez państwo,

— towarów przywożonych na podstawie umów i finansowanych przez Turkmenistan z budżetu państwa.

2. Warunki transportu i tranzytu

W odniesieniu do państw Wspólnoty Niepodległych Państw będących Stronami wielostronnej umowy dotyczącej zasad i warunków regulujących stosunki w dziedzinie transportu lub na podstawie umów dwustronnych dotyczących transportu i tranzytu, na zasadzie wzajemności nie pobiera się podatków i innych opłat za przewóz i odprawę celną towarów (w tym towarów w tranzycie), ani za tranzyt pojazdów.

Pojazdy pochodzące z państw Wspólnoty Niepodległych Państw podczas tranzytu przez terytorium Turkmenistanu są zwolnione z wszelkich opłat.

ZAŁĄCZNIK II

Akty prawne dotyczące własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, o których mowa w art. 15

1. Akty wspólnotowe, o których mowa w art. 15:

- pierwsza dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych,
- dyrektywa Rady 87/54/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. w sprawie ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych,
- dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych,
- dyrektywa Rady 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową,
- dyrektywa Rady 93/98/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych,
- dyrektywa Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej,
- rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin,
- dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające środki uniemożliwiające dopuszczenie do swobodnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich.

2. W przypadku wystąpienia problemów w dziedzinie własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, które objęte są powyższymi aktami wspólnotowymi i wpływają na warunki handlu, na wniosek Wspólnoty lub Turkmenistanu przeprowadzane są pilne konsultacje w celu osiągnięcia rozwiązań zadowolających obie Strony.

PROTOKÓŁ**w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych****Artykuł 1****Definicje**

Do celów niniejszego protokołu:

- a) „ustawodawstwo celne” oznacza wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze stosowane na terytorium każdej z Umawiających się Stron, regulujące przywóz, wywóz, tranzyt towarów i objęcie ich dowolną procedurą celną, włączając w to środki zakazu, ograniczeń i kontroli przyjęte przez te Strony;
- b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, który został w tym celu wyznaczony przez jedną ze Stron oraz który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- c) „organ, do którego kierowany jest wniosek”, oznacza właściwy organ administracyjny, który został w tym celu wyznaczony przez jedną ze Stron i do którego skierowany jest wniosek o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- d) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby;
- e) „działanie niezgodne z ustawodawstwem celnym” oznacza wszelkie pogwałcenie lub próbę pogwałcenia ustawodawstwa celnego.

Artykuł 2**Zakres zastosowania**

1. Strony pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach ustanowionych w niniejszym protokole, aby zapewnić prawidłowe stosowanie ustawodawstwa celnego, w szczególności przez zapobieganie przypadkom naruszenia takiego ustawodawstwa, ich wykrywanie i badanie.
2. Pomoc w sprawach celnych, przewidziana w niniejszym protokole, odnosi się do każdego organu administracyjnego Umawiających się Stron, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego protokołu. Nie powoduje to uszczerbku dla zasad regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych. Nie obejmuje również informacji uzyskanych w wyniku działań przeprowadzonych na wniosek organów sądowniczych, chyba że organy te wyrażą zgodę na przekazanie takich informacji.

Artykuł 3**Pomoc na żądanie**

1. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek dostarcza wszystkich stosownych infor-

macji umożliwiających właściwe stosowanie ustawodawstwa celnego, w szczególności informacji dotyczących wykrytych lub planowanych działań, które stanowią lub mogą stanowić działania niezgodne z tym ustawodawstwem celnym.

2. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, udziela informacji, czy towary wywiezione z terytorium jednej Strony zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, wyszczególniając, w razie potrzeby, procedury celne zastosowane wobec tych towarów.

3. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, w granicach wyznaczonych przez prawo, podejmuje konieczne kroki w celu zapewnienia szczególnego nadzoru nad:

- a) osobami fizycznymi lub prawnymi, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że uczestniczą one lub uczestniczyły w działaniach niezgodnych z ustawodawstwem celnym;
- b) miejscami, w których zapasy towarów zostały zgromadzone w taki sposób, że są uzasadnione podstawy, by przypuszczać, iż przeznaczone są do działań niezgodnych z ustawodawstwem celnym;
- c) przepływem towarów uznanym za mogący spowodować naruszenie ustawodawstwa celnego;
- d) środkami transportu, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że były one, są lub mogą być wykorzystane do działań niezgodnych z ustawodawstwem celnym.

Artykuł 4**Dobrowolna pomoc**

Z własnej inicjatywy i zgodnie ze swoim ustawodawstwem, przepisami wykonawczymi oraz innymi instrumentami prawnymi, Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy, jeżeli uznają, że jest to konieczne dla właściwego stosowania ustawodawstwa celnego, a w szczególności, gdy otrzymają informacje dotyczące:

- działań, które naruszają lub naruszyłyby to ustawodawstwo i które mogą zainteresować drugą Stronę,
- nowych środków lub metod wykorzystywanych do takich działań;
- towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań uważanych za działania niezgodne z ustawodawstwem celnym,

- osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że uczestniczą one lub uczestniczyły w działaniach niezgodnych z ustawodawstwem celnym,
- środków transportu, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że były, są lub mogą być wykorzystane do działań niezgodnych z ustawodawstwem celnym.

Artykuł 5

Przekazywanie dokumentów/powiadamianie

Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie ze swoim ustawodawstwem, podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu:

- dostarczenia wszystkich dokumentów,
- przekazywania wszystkich decyzji,

objętych zakresem zastosowania niniejszego protokołu, skierowanych do adresata zamieszkującego lub mającego swoją siedzibę na ich terytorium. W takim przypadku do wniosków w sprawie przekazania dokumentów lub powiadomienia ma zastosowanie art. 6 ust. 3.

Artykuł 6

Forma i treść wniosku o pomoc

1. Wnioski składane na mocy niniejszego protokołu sporządzane są w formie pisemnej. Do wniosków dołączane są dokumenty niezbędne do udzielenia odpowiedzi. Jeżeli wymagać tego będzie nagle sytuacja, mogą być przyjęte wnioski w formie ustnej, lecz muszą być one bezzwłocznie potwierdzone w formie pisemnej.
2. Wnioski składane zgodnie z ust. 1 zawierają następujące informacje:
 - a) organ wnioskujący, który przedstawia wniosek;
 - b) środki, których dotyczy wniosek;
 - c) przedmiot i uzasadnienie wniosku,
 - d) przepisy ustawowe, zasady i inne regulacje prawne mające związek z wnioskiem,
 - e) możliwie dokładne i pełne wskazówki na temat osób fizycznych lub prawnych będących przedmiotem dochodzenia,
 - f) streszczenie stosownych faktów i dochodzeń już przeprowadzonych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 5.

3. Wnioski są przedkładane w języku urzędowym organu, do którego kierowany jest wniosek, lub w języku możliwym do zaakceptowania przez ten organ.

4. Jeśli dany wniosek nie spełnia wymogów formalnych, można żądać jego poprawienia lub uzupełnienia; mogą jednak zostać zalecane środki zapobiegawcze.

Artykuł 7

Realizacja wniosków

1. W celu realizacji wniosku o pomoc organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje czynności w zakresie swoich kompetencji i w ramach dostępnych środków tak, jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony, przekazując posiadane już informacje, przeprowadzając lub zlecając przeprowadzenie właściwych dochodzeń. Niniejsze postanowienie ma zastosowanie również do działu administracji, do którego organ, do którego kierowany jest wniosek zwrócił się w sytuacji, gdy nie mógł samodzielnie podjąć czynności.

2. Wnioski o pomoc realizowane są zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i innymi instrumentami prawnymi Strony, do której są kierowane.

3. Należycie umocowani urzędnicy jednej Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach przez nią ustalonych, otrzymywać od urzędników organów, do których kierowany jest wniosek, lub innych organów odpowiedzialnych wobec organów, do których kierowany jest wniosek, informacje o działaniach naruszających lub mogących naruszać ustawodawstwo celne, które to informacje są potrzebne organom wnioskującym do celów niniejszego protokołu.

4. Urzędnicy jednej Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach przez nią ustanowionych, uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych na jej terytorium.

Artykuł 8

Forma przekazywania informacji

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje wyniki dochodzenia organowi wnioskującemu w formie dokumentów, uwierzytelnionych kopii dokumentów, sprawozdań i temu podobnych.

2. Dokumenty określone w ust. 1 mogą być zastąpione skomputeryzowanymi informacjami przedstawionymi w jakiegokolwiek formie w tym samym celu.

3. Jedynie w przypadku gdy uwierzytelnione kopie uznane są za niewystarczające, można zwrócić się z wnioskiem o oryginały dokumentów. Udostępnione oryginały są zwracane najszybciej, jak jest to możliwe.

Artykuł 9

Odstępstwa od obowiązku udzielania pomocy

1. Strony mogą odmówić udzielenia pomocy przewidzianej w niniejszym protokole, jeśli pomoc ta:

- a) mogłaby zagrozić suwerenności Turkmenistanu lub państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy na mocy niniejszego protokołu; lub
- b) mogłaby zagrażać porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu lub innym zasadniczym interesom, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2; lub
- c) dotyczyć przepisów walutowych lub podatkowych innych niż ustawodawstwo celne; lub
- d) naruszać tajemnicę przemysłową, handlową lub zawodową.

2. Jeśli organ wnioskujący wnioskuje o pomoc, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby został o to poproszony, powinien zwrócić na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy do organu, do którego kierowany jest wniosek.

3. Jeśli odmawia się udzielenia pomocy, decyzja ta i jej uzasadnienie muszą być niezwłocznie przekazane organowi wnioskującemu.

Artykuł 10

Wymiana informacji i poufność

1. Wszelkie informacje przekazane w dowolnej formie zgodnie z niniejszym protokołem mają charakter poufny lub zastrzeżony, w zależności od zasad mających zastosowanie dla każdej ze Stron. Są one objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej i podlegają ochronie zapewnionej na mocy właściwych przepisów ustawowych Strony, która je otrzymała, oraz odpowiednich postanowień stosowanych w odniesieniu do instytucji wspólnotowych.

2. Dane osobowe mogą być przekazywane jedynie, jeśli Strona, która je otrzymuje, zobowiązuje się do ochrony tych danych w sposób co najmniej równoważny ze sposobem, jaki do tego poszczególnego przypadku stosuje Strona, która je przekazuje.

3. Uzyskane informacje są wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego protokołu. Jeśli jedna ze Stron zamierza wykorzystać te informacje w innym celu, zwraca się najpierw

do organu, który je przekazał o wyrażenie pisemnej zgody. Wykorzystanie tych informacji podlega ograniczeniom nałożonym przez ten organ.

4. Ustęp 3 nie stanowi przeszkody w wykorzystywaniu informacji w postępowaniach sądowych lub administracyjnych w sprawie nieprzestrzegania ustawodawstwa celnego wszczętych w późniejszym czasie. Właściwy organ dostarczający te informacje jest powiadamiany o ich wykorzystaniu.

5. W protokołach, sprawozdaniach i zeznaniach, jak również w trakcie postępowania i dochodzenia przed sądem Strony mogą wykorzystać jako dowód zebrane informacje i zbierane dokumenty, zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu.

Artykuł 11

Eksperci i świadkowie

Urzędnik organu, do którego kierowany jest wniosek, może być upoważniony do występowania, w ramach udzielonego pełnomocnictwa, jako ekspert lub świadek w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, dotyczącym spraw objętych niniejszym protokołem, wszczętym przez organy sądowe drugiej Strony, i do przedstawiania takich przedmiotów, dokumentów lub ich uwierzytelnionych kopii, które mogą być potrzebne w takich postępowaniach. Wniosek o takie występowanie musi wyraźnie określać w jakiej sprawie, na jakiej podstawie i w jakim charakterze urzędnik będzie przesłuchiwany.

Artykuł 12

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem postanowień niniejszego protokołu, z wyjątkiem – w stosownych przypadkach – wydatków związanych z ekspertami, świadkami oraz tłumaczami, którzy nie są pracownikami administracji publicznej.

Artykuł 13

Stosowanie

1. Stosowanie niniejszego protokołu powierza się centralnym organom celnym Turkmenistanu, z jednej strony, oraz właściwym służbom Komisji Wspólnot Europejskich, oraz w stosownym przypadku, organom celnym państw członkowskich, z drugiej strony. Decydują one o wszystkich praktycznych środkach i działaniach niezbędnych do jego wykonania, z uwzględnieniem obowiązujących zasad dotyczących ochrony danych. Mogą one zaproponować właściwym władzom zmiany, jakie ich zdaniem powinny być wprowadzone do niniejszego protokołu.

2. Umawiające się Strony przeprowadzają wzajemne konsultacje, a następnie wzajemnie się informują o szczegółowych zasadach wykonawczych, które są przyjęte zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu.

*Artykuł 14***Inne porozumienia**

1. Zważywszy na zakres kompetencji odpowiednio Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich, postanowienia niniejszego protokołu:

- nie wpływają na zobowiązania Stron wynikające z jakiegokolwiek innej umowy lub konwencji międzynarodowej,
- są uważane za uzupełniające w stosunku do umów o wzajemnej pomocy, które zostały lub mogą być zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Turkmenistanem, oraz

— nie wpływają na postanowienia regulujące przekazywanie między właściwymi służbami Komisji a organami celnymi państw członkowskich wszelkich informacji uzyskanych na podstawie niniejszej umowy, jakie mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania Wspólnoty.

2. Nie naruszając postanowień art. 1, postanowienia niniejszej umowy są nadrzędne wobec postanowień dwustronnych umów o wzajemnej pomocy, które zostały lub które mogłyby zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Turkmenistanem, jeśli postanowienia te są sprzeczne z postanowieniami niniejszego protokołu.

3. W kwestiach związanych ze stosowaniem niniejszego protokołu Strony prowadzą wzajemne konsultacje celem rozwiązania zaistniałych problemów w ramach Wspólnego Komitetu, o którym mowa w art. 17 niniejszej umowy.

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ, EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY WĘGLA I STALI oraz EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ, zwanych dalej „Wspólnotą”,

z jednej strony, oraz

pełnomocnicy TURKMENISTANU,

z drugiej strony,

spotykając się w Brukseli dnia 10 listopada 1999 roku w celu podpisania Umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, zwanej dalej „Umową”, przyjęli następujące teksty:

Umowę, w tym załączniki do niej, i następujący protokół:

Protokół w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.

Pełnomocnicy Wspólnoty oraz pełnomocnicy Turkmenistanu przyjęli treść następujących wspólnych deklaracji, wymienionych poniżej i dołączonych do niniejszego aktu końcowego:

Wspólna deklaracja w sprawie danych osobowych

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 7 Umowy

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 8 Umowy

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 15 Umowy

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 28 Umowy.

Pełnomocnicy Wspólnoty biorą pod uwagę jednostronną deklarację wyszczególnioną poniżej i załączoną do niniejszego aktu końcowego:

Jednostronna deklaracja Turkmenistanu dotycząca ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego listopada tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego dziewiątego roku.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

W imieniu Turkmenistanu

Wspólna deklaracja dotycząca danych osobowych

W przypadku stosowania niniejszej Umowy Strony są świadome potrzeby zapewnienia odpowiedniej ochrony osób w zakresie przetwarzania danych osobowych i ich swobodnego przepływu.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 7 Umowy

Wspólnota i Turkmenistan deklarują, że treść klauzuli ochronnej nie przyznaje traktowania ochronnego odpowiadającego przepisom GATT.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 8 Umowy

Do czasu przystąpienia Turkmenistanu do WTO Strony prowadzą w ramach Wspólnego Komitetu wzajemne konsultacje w sprawie polityki Turkmenistanu dotyczącej ceł w przywozie, w tym zmian w zakresie ochrony celnej. Konsultacje te są w szczególności zalecane przed podwyższeniem poziomu ochrony taryfowej.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 15 Umowy

W granicach swoich kompetencji Strony uzgadniają, że do celów niniejszej Umowy określenie „własność intelektualna, przemysłowa i handlowa” obejmuje w szczególności prawa autorskie, w tym prawa autorskie programów komputerowych, a także prawa pokrewne, prawa odnoszące się do patentów, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych, w tym nazw pochodzenia, znaków towarowych i usługowych, topografii obwodów scalonych, jak również ochronę przed nieuczciwą konkurencją, określoną w artykule 10 bis Konwencji związkowej paryskiej o ochronie własności przemysłowej, i ochronę informacji niejawnych dotyczących *know-how*.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 28 Umowy

1. Do celów właściwej interpretacji i stosowania w praktyce niniejszej Umowy Strony uzgadniają, że określenie „szczególnie nagłe przypadki” zawarte w art. 28 Umowy oznacza przypadki istotnego naruszenia Umowy przez jedną ze Stron. Do istotnych naruszeń Umowy należą:
 - a) odrzucenie niniejszej Umowy nie znajdujące potwierdzenia w zasadach ogólnych prawa międzynarodowego;
 - lub
 - b) naruszenie istotnych elementów niniejszej Umowy wymienionych w art. 1.
 2. Strony uzgadniają, że „odpowiednie środki”, określone w art. 28, oznaczają środki podjęte zgodnie z prawem międzynarodowym. Jeśli jedna ze Stron podejmie jakiś środek w szczególnie nagłym przypadku, zgodnie z art. 28, druga ze Stron może skorzystać z procedury rozstrzygania sporów.
-

Jednostronna deklaracja Turkmenistanu dotycząca ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej

Turkmenistan oświadcza, co następuje:

1. Przed końcem piątego roku następującego po wejściu w życie niniejszej Umowy Turkmenistan przystąpi do konwencji wielostronnych w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, określonych w ust. 2 niniejszej deklaracji, których państwa członkowskie Wspólnoty są stronami lub które są stosowane de facto przez państwa członkowskie zgodnie ze odpowiednimi postanowieniami tych konwencji.
 2. Ustęp 1 niniejszej deklaracji dotyczy następujących konwencji wielostronnych:
 - Konwencja berneńska o ochronie dzieł literackich i artystycznych (Akt paryski, 1971 rok),
 - Międzynarodowa konwencja o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych (Rzym, 1961 rok),
 - Porozumienie madryckie o międzynarodowej rejestracji znaków (Akt sztokholmski, 1967, zmieniony w 1979 roku),
 - Protokół do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków (Madryt, 1989 rok),
 - Porozumienie nicejskie dotyczące międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków (Genewa, 1977 rok, zmienione w 1979 roku),
 - Traktat budapesztański o międzynarodowym uznawaniu depozytu drobnoustrojów dla celów postępowania patentowego (1977 r., zmieniony w 1980 r.),
 - Międzynarodowa konwencja o ochronie nowych odmian roślin (UPOV) (Akt genewski, 1991 rok).
 3. Turkmenistan potwierdza wagę, jaką przywiązuje do obowiązków wypływających z następujących konwencji wielostronnych:
 - Konwencja związkowa paryska o ochronie własności przemysłowej (Akt sztokholmski z 1967 roku, zmieniony w 1979 roku),
 - Traktat o Współpracy Patentowej (Waszyngton, 1970 rok, znowelizowany i zmieniony w 1979 i 1984 roku).
 4. Od chwili wejścia w życie niniejszej Umowy Turkmenistan przyznaje – w dziedzinie uznania i ochrony własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej – spółkom i obywatelom Wspólnoty traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznane jakimukolwiek państwu trzeciemu w ramach porozumień dwustronnych.
 5. Postanowienia ust. 4 nie mają zastosowania do przywilejów przyznanych przez Turkmenistan jakemukolwiek państwu trzeciemu na rzeczywistej zasadzie wzajemności, ani do przywilejów przyznanych przez Turkmenistan innemu krajowi dawnego ZSRR.
-

Wymiana listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Turkmenistanem zmieniająca Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w zakresie autentycznych wersji językowych

A. List Wspólnoty Europejskiej

Szanowny Panie,

Umowa przejściowa w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony, a Turkmenistanem z drugiej strony, została podpisana w dniu 10 listopada 1999 r.

Artykuł 31 umowy przejściowej ustanawia języki angielski, duński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, niderlandzki, niemiecki, portugalski, szwedzki, włoski i turkmeński jako języki autentycznych wersji tej umowy.

Ze względu na zwiększenie się liczby języków oficjalnych instytucji Wspólnoty Europejskiej, w szczególności ze względu na przystąpienie 12 nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej od momentu podpisania umowy przejściowej, niezbędne jest, aby wersje umowy przejściowej w językach bułgarskim, czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim także zostały uznane za wersje autentyczne oraz aby art. 31 umowy przejściowej został odpowiednio zmieniony.

Dodatkowe wersje językowe zostały załączone do niniejszego listu.

Byłbym wdzięczny, gdyby mógł Pan wyrazić zgodę Turkmenistanu na uznanie załączonych wersji językowych za autentyczne wersje językowe umowy przejściowej oraz zgodę Turkmenistanu na odpowiednią zmianę art. 31 umowy przejściowej.

Niniejszy instrument prawny wchodzi w życie z dniem jego podpisania.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

B. List Turkmenistanu

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z datą dzisiejszą oraz załączonych wersji językowych Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, który brzmi następująco:

„Umowa przejściowa w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony, a Turkmenistanem z drugiej strony, została podpisana w dniu 10 listopada 1999 r.

Artykuł 31 umowy przejściowej ustanawia języki angielski, duński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, niderlandzki, niemiecki, portugalski, szwedzki, włoski i turkmeński jako języki autentycznych wersji tej umowy.

Ze względu na zwiększenie się liczby języków oficjalnych instytucji Wspólnoty Europejskiej, w szczególności ze względu na przystąpienie 12 nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej od momentu podpisania umowy przejściowej, niezbędne jest, aby wersje umowy przejściowej w językach bułgarskim, czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim także zostały uznane za wersje autentyczne oraz aby art. 31 umowy przejściowej został odpowiednio zmieniony.

Dodatkowe wersje językowe zostały załączone do niniejszego listu.

Byłbym wdzięczny, gdyby mógł Pan wyrazić zgodę Turkmenistanu na uznanie załączonych wersji językowych za autentyczne wersje językowe umowy przejściowej oraz zgodę Turkmenistanu na odpowiednią zmianę art. 31 umowy przejściowej.

Niniejszy instrument prawny wchodzi w życie z dniem jego podpisania”.

Mam zaszczyt wyrazić zgodę Turkmenistanu na uznanie załączonych wersji językowych za autentyczne wersje językowe umowy przejściowej oraz zgodę Turkmenistanu na odpowiednią zmianę art. 31 umowy przejściowej.

Jak stwierdził Pan w swoim liście, niniejszy instrument prawny wchodzi w życie z dniem jego podpisania.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Turkmenistanu
